

VECKA I – SÖNDAG
FÖRSTA VESPERN

Hymn

℞. Du gläd-jens ljus, du å - ter - sken av den e - vi - ge
Fa - derns he - li - ga, sa - li - ga här - lig - het, Je - sus Kris - tus!

∅. 1 När so - len sän - ker sig och af - ton - glö - den brin - ner, vi
kom - mer för att pri - sa Fa - der, Son och he - lig An - de. ℞.

∅. 2 I var - je tid, i al - la e - vig - he - ter dig va - re
tack och lov från allt som är och le - ver. ℞.

∅. 3 O Kris - te, o Guds Son, som skän - ker liv i ö - ver - flöd,
dig va - re lov, dig pri - sar al - la värl - dar. ℞.

Alternativ hymn: se följande sida.

eller:

Du all-tings käl - la, u - tan gräns och u - tan bör - jan,
u - tan slut, allt da - nar, for - mar, fyl - ler du. I
ver - ket a - nar vi din hand. A - men.

Antifon 1

(mi) Som ett rök - of - fer må min bön sti - ga upp in - för dig, o
Gud.

Antifon 2

(8) Du är min till - flykt, min lott i de le - van - des land.
Flexa

Antifon 3

(1) Kris - tus var öd - mjuk och ly - dig in - till dö - den.
c c
Där - för har Gud upp - höjt ho - nom ö - ver all - ting.
Flexa

Kort responsorium

R. Av dig och ge-nom dig och till dig är all-ting. + Din är
ä - ran i e - vig - het. V. Her - re, mång - fal - di - ga är
di - na verk! Med vishet har du gjort dem al - la. + Din är ...
V. Ära vare Fa - dern och So - nen och den heli - ge An - de. R.

Antifon till Magnificat: se proprium de tempore.